

Slávnosť Povýšenia sv. Kríža

Slávnosť Povýšenia sv. Kríža sa vzťahuje predovšetkým na význam kríža v dejinách ľudstva. V Starom i Novom zákone sa kríž nespočetnekrát spomína a uvádza sa ako symbol spásy ľudského pokolenia. Biblický kríž sa naplno uplatňuje iba v kríži Kristovom, ktorého prostredníctvom sme všetci získali spásu, nádej na vstup do večného Božieho kráľovstva. Bez kríža teda niet zmŕtvychvstania, ktoré nám umožňuje život v spoločenstve s celou oslávenou Cirkvou a s Bohom.

Matka Božia – potom, čo od 1. marca 1984 v Medžugorí začala dávať posolstvá pre farnosť i celý svet – už po piatich mesiacoch, 30. augusta 1984, spomenula po prvýkrát posolstvo, ktoré sa viaže na kríž, a to na kríž postavený na Križevci. „Drahé deti! Aj kríž bol v Božom pláne, keď ste ho postavili. Zvlášť v týchto dňoch choďte na vrch a modlite sa pred krížom. Potrebujem vaše modlitby. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

Týmto posolstvom Križevac získal veľký význam v súvislosti so všetkými udalosťami, ktoré sa spájajú so zjaveniami a s Medžugorím. A tým nám Matka Božia naznačila, že nechce mať v Medžugorí prvé miesto, ale že ho má mať jej Syn Ježiš Kristus, a to Ježiš ukrižovaný, ktorý znášal utrpenie a svoj život na tomto svete dal za nás, aby nás vykúpil.

V tomto duchu prichádzajú všetci pútnici už mnoho rokov na Križevac – od začiatku zjavení Matky Božej v Medžugorí – aby sa klaňali pred

ukrižovaným Ježišom. Už od roku 1934 bývalo v Medžugorí zvykom, že ľudia vystupovali na vrchol Križevca, aby tam raz do roka, a to na sviatok Povýšenia sv. Kríža, oslávili pod holým nebom Krista, ktorý bol na vrchu Kalvárii povýšený a ukrižovaný a zomrel za celé ľudské pokolenie, aby ho zachránil.

Aj toho roku sa zhromaždilo veľké množstvo veriacich – tak miestnych, ako aj zďaleka, i veľa pútnikov z cudziny – aby sa zúčastnili na sláv-

ža roku 2002 v Medžugorí

nosti víťazstva života nad smrťou vo vyzdvihnutom Pánovi. Je strhujúce vidieť ten obraz: množstvo veriacich rozličného veku – od malých detí na rukách matiek až po chorých a starých, s ružencom v ruke, ako často naboso už od včasných ranných hodín vystupujú na vrch vysoký 520 metrov, aby tam boli, keď sa začne slávnostná svätá omša. Svätú omšu slávil páter Jure Brkič, koncebrovali provinciál Hercegovinskej provincie P. Slavko Soldo a farár P. Branko Radoš, ako aj mnohí kňazi z okolia i zo zahraničia.

V ten istý deň sa slávila svätá omša o dvanástej pre tých, čo nemohli vystúpiť na Križevac; slávil ju P. Ljubo Kurtovič, kaplán medžugorskej farnosti. Kážeň sa simultánne prekladala do štyroch rozličných jazykov. Večernú svätú omšu pri vonkajšom oltári slávil P. Ivan Dugandžič, profesor záhrebskej univerzity. V Medžugorí sa ešte na nasledujúci deň, v nedeľu, venovala zvláštna úcta svätému Krížu.

□

SOBÁŠ JELENY VASILJOVEJ A MASSIMILIANA VALENTEHO

Jelena Vasiljová, ktorú poznáme ako vizionárku druhej generácie, sa vydávala 24. augusta 2002 v medžugorskom kostole za Massimiliana Valenteho z Ríma. V posledných rokoch prežívala Jelena svoj apoštolát veľmi intenzívne a veľa cestovala po svete, aby prednášala a svedčila o svojich duchovných skúsenostiach. Preto na svadbu týchto dvoch mladých ľudí, ktorí vyžarovali toľkú čistotu a krásu, prišli stovky mladých z celého sveta. Eucharistickú slávnosť celebroid P. Dragan Ružič (františkán z Hercegoviny, ktorý v súčasnosti pôsobí v Ríme) v chorvátskej a talianskej reči. Približne dvadsať kňazov (medzi nimi aj P. Ignác Domej z Rakúska) koncebroidalo pri slávnostnej svätej omši, na ktorej za-

zneli vybrané modlitby a piesne; ktoré spieval zbor „La Rocca“ z Vincenze a Jelenini priatelia z Innsbrucku. Na konci omše prečítal páter Dragan Ružič list adresovaný mladomanželom, ktorý zvlášť poželhal Svätý Otec.

Matka Božia si vyvolila Jelenu ako jedenástročnú, aby viedla v Medžugori modlitbovú skupinu. Odvtedy patrila Jelena vždy k modlitbovej skupine, kdekoľvek žila alebo sa dlhší čas zdržovala; či v Medžugori, Amerike, Rakúsku alebo v Taliansku. Všade dokázala nájsť ľudí ochotných modliť sa spolu s ňou, a tak nasledovať výzvu Matky Božej. Teraz sa modlieva spolu s Massimilianom v modlitbovej skupine v Ríme; tá má už do 40 členov, ktorí sa raz týždenne schádzajú na modlitbu v istom kostolíku.

Spočiatku rástla Jelena vo svojom duchovnom živote vedená Duchom Svätým a neskôr sama spoznala, že medzi vierou a rozumom je potrebná rovnováha. Po tomto poznatku sa Jelena rozhodla študovať teológiu.

Po skončení zdravotníckej školy v Mostare sa jej naskytna možnosť študovať na Františkánskej univerzite v Steubenville, v Amerike. Počas tohto štúdia, ktoré zakončila bakalárskou skúškou z filozofie, strávila aj jeden semester na Františkánskej univerzite v Gatingu, v Rakúsku. Potom využila príležitosť študovať ďalej v Ríme, kde najprv skončila bakalárske štúdium teológie na Dominikánskej univerzite Angelicum. Na Gregoriánskej univerzite študovala cirkevné dejiny, pričom objavila svoj záujem o latinčinu, v ktorej vypracovala svoju diplomovú prácu, aby získala titul magister teológie. Vo svojej diplomovej práci sa zaoberala latinskými textami a antropológiou sv. Augustína. Teraz študuje Sväté písmo na Bibliku.

Jelena absolvovala dlhú cestu vzdelávania, osvojila si veľa vedomostí a fundovaný základ pre apoštolát, ktorý chce v službách Cirkvi vykonávať. Pre ňu je však najdôležitejším apoštolátom sám život. „Každý okamih života je výzvou na apoštolát, ktorý treba vykonávať v Kristovej láske,“ hovorí Jelena. Akú úlohu má Boh pre ňu pripravenú do budúcnosti, to Jelena nevie, ale úloha matky, ktorú jej Boh určil pre najbližšiu budúcnosť, ju veľmi obšťastňuje.

Jelena má veľmi úzky osobný vzťah k svojim priateľom z Modlitbovej akcie Viedeň. Takmer tri mesiace po svadbe rozpráva, že sa ešte väčšmi prehĺbil jej vzťah k Bohu práve vo sviatosti manželstva. Teraz je, ako vraví, spolu s Massimilianom viazaná na lásku Kristovu a vo svojom každodennom živote rastú spolu v tejto nesmiernej Kristovej láske. □

Modlitbová akcia Viedeň spoločne s Mariánskym centrom Medžugorie Bratislava by chceli Jelene Vasiljovej a Massimilianovi Valentemu zaželať na ich spoločnú životnú cestu hojné Božie požehnanie. Nech ich na ceste sprevádza a ochraňuje požehnanie Matky Božej. Zahrňme ich do svojich modlitieb, aby mali vždy silu žiť podľa medžugorských posolstiev. Tak budú naďalej živými svedkami príchodu Matky Božej do Medžugoria.

Počas Festivalu mládeže sme požiadali o rozhovor pátra Lea Maasburga, ktorý je už dlhší čas napojený na Medžugorie. Páter Leo Maasburg pracuje v súčasnosti v Ríme v Komisii pre blahorečenie Matky Terézie. V Medžugorí poskytol mladým ľuďom počas Festivalu mládeže osobné svedectvo kňaza o svojej ceste s Matkou Božou.

Život podľa Medžugoria

Sme v Medžugorí na 13. medzinárodnom festivale mládeže. Môžeš sa predstaviť našim čitateľom?

Pôvodne som bol diecéznym kňazom Viedenskej diecézy, potom ma poveril môj rímsky biskup Hnilica, aby som bol počas siedmich rokov k dispozícii Matke Terézii. Matka Terézia ma zaviedla do všetkých kútov sveta. Neskôr som tri roky pracoval v hnutí „Cirkev v núdzi“ v Königsteine, potom ďalších sedem rokov pri Rádiu Mária vo Worldfamily – to je strešná organizácia Rádia Mária. V tom období 30 krajín zaviedlo Rádio Mária. Od decembra 2001 pracujem ako jediný nečlen pri Kongregácii na beatifikačnom procese Matky Terézie.

Už dva roky máš kontakt aj s medžugorskými udalosťami. Čo ťa vlastne podnietilo, že si vtedy začal veriť tomuto malému milostivému miestu?

Mal som vtedy ešte oveľa menej skúseností než dnes, ale pracoval som pre biskupa Hnilicu v Ríme. Jeho srdce sa hneď otvorilo pre Medžugorie a ja som jednoducho šiel za ním a snažil som sa porozumieť, prečo verí v toto milostivé miesto. Vývoj sa mi javil dvojako: Po prvé, videl som dobré ovocie nadšenej práce pre Medžugorie u vás vo Viedni. Videl som, ako ste napriek mnohým ťažkostiam rástli a čo napokon z tejto počiatkovej práce vzniklo. Prekvapilo ma, aký

vplyv malo Medžugorie na váš život. Po druhé, videl som, ako z toho vznikali kňazské povolania, aj to zavážilo. Po tretie, sám som zažil v Medžugorí najmä milosť v spovedi. Pre mňa bola spoveď vždy kľúčom k Medžugoriu.

Ďalším prvkom boli samotní vizionári, spoznal som bližšie najmä vizionárku Máriu a vždy na mňa zapôsobila svojou normalnosťou, radosťou, jasnosťou a neskoršie som ju mohol porovnávať s Matkou Teréziou nie pre prácu alebo charitatívnu činnosť, nie skôr pre spôsob, istotu a hĺbku jej

výpovedí ku všetkým duchovným témam. A v tom si boli veľmi blízke, môžem to vysvetliť trochu bližšie.

Keď sa Matky Terézie na niečo spýtali, človek mal dojem, akoby sa na sekundu započúvala do seba samej a potom vlastne iba zopakovala, čo počula. A taký istý dojem som mal u vizionárky Márie. A tu som zažil veľa vecí, ktoré človeka najprv zasiahli a potom pôsobili zväčša humorne, láskyplne a žiarivo. Ešte aj v napätých situáciách prinášali svetlo a humor, uvoľnenie, jas a pokoj. To bol pre mňa podstatný dôvod, prečo bolo moje srdce vždy otvorené pre Medžugorie.

Rozprával si, že si dlho pracoval pre strešnú organizáciu Rádia

Mária a veľa času si strávil s mariánskym biskupom Hnilicom. Mal si vo svojom živote vždy hlboký vzťah k Matke Božej?

Prvý zážitok obrátenia som mal v kostole. Mal som pocit, že mám do toho kostola ísť, hoci som veľa rokov predtým v nijakom kostole nebol a bol som typickým „katolíckym ateistom“. V kostole som zacítil výzvu: mám si kľaknúť. Vnútorne som sa vzpieral tejto výzve a myslel som si: Prečo si mám kľaknúť? Pretože tu niet stoličky? Bolo tam totiž iba kľakadlo. Napokon som si kľakol a v tom okamihu, ako som si kľakol, pocítil som: **DAJ SVOJ ŽIVOT JEŽIŠOVI!** Povedal som si, že to vlastne nechcem. Nemám nič proti Ježišovi, iba som bál zaúch, ktoré mi uštedrí za môj predchádzajúci život. V tej chvíli prišla jasná výzva: Tak odovzdaj svoj život Matke Božej, ona ťa povedie tou istou cestou ako Ježiš, ale bez „zaúch“. A ja som povedal: áno, súhlasím! Vstal som a zasa som vyšiel. A dnes viem, že to bol rozhodujúci moment v mojom živote, a preto hrá Matka Božia pre mňa takú dôležitú úlohu, lebo som videl, že je veľmi verná. Mária ma nemohla ušetriť rozličných tvrdosťí alebo ťažkostí, ale vždy ma ochránila, aby som do nich znenazdajky neupadol. Ale od ozajstných zaúch ma vždy ochránila.

A teraz prichádzame opäť k veľkej téme Medžugorie. Na mňa osobne toto miesto mocne pôsobí a teraz som prešiel pešo niekoľko kilometrov do Medžugoria, a tak som mal veľa času na premýšľanie a myslel som na to, že

Ľudia sem neprichádzajú kvôli dobrému vínu, šťavnatým paradajkám, krásnemu slnku, ale len a len preto, že sa tu zjavuje kus neba, lebo tu sa človek cíti bližšie k Márii a Ježišovi. Ako sa ti javí Medžugorie dnes?

Myslím, že pred 10 alebo 15 rokmi by som bol inak odpovedal, možno by som skúsil robiť cirkevnú politiku alebo pri nej spolupôsobiť, alebo jej prinajmenej rozumieť. Dnes musím povedať: každý má svoju zodpovednosť, či už biskup alebo farár alebo veriaci. Každý má jemu prislúchajúcu zodpovednosť, a len Boh má zodpovednosť za všetko, a on ju aj nesie a dovoľuje, aby sa veci práve tak vyvíjali.. Boh tiež dovoľuje, aby ľudia robili chyby; dopúšťa, že hrešíme, a napriek tomu nie sme preňho zbytoční. Boh môže ešte aj z našich hriechov

a chýb vyťažiť väčšie dobro. A pre mňa je Medžugorie čiastočne znakom toho, že vo všetkých ťažkostiach, zdanlivých nejasnostiach s Cirkvou, vyvinula sa tu duchovná plodnosť, ktorá nemá vo svete páru. A Božiu veľkosť vidím v tom, že hádam Boh v tejto chvíli ani možno nechce súhlas Cirkvi, pečať Cirkvi, ale že chce ešte Medžugorie previesť cez očistný proces, lebo práve tieto ťažkosti nám dávajú rásť.

Keď človek prichádzal do Medžugoria, skoro vždy sa stretol s pátrom Slavkom. Teraz už páter nie je fyzicky medzi nami. Ako sa pozeráš na skon pátra Slavka?

Ja som pátra Slavka nepoznal tak dobre ako mnohí z vás, ale vídaval som ho iba príležitostne. Vždy sa mi páčila jeho jasnosť. Vždy som sa tro-

chu bál jeho prísnosti. Bol pevným bodom v Medžugorí. Človek mal dojem, že uňho sú milosti, ktoré tu Boh darúva, v dobrých rukách. Teraz, prirodzene, vynára sa otázka: Prečo ten skon? Môžem iba povedať ako pri všetkom, že tajomstvom Cirkvi je smrť a zmŕtvychvstanie, teda čo dávame Bohu, čo v nás zomiera, to môže povstať. A hádam možno povedať, že páter Slavko svojou službou tu v Medžugorí už toto tajomstvo odhaľuje pre mnohých. Tí, čo poznajú Medžugorie najprv ako miesto, potom zakúsia milosti, a neskôr, ako dnes povedal istý kazateľ, prežívajú Medžugorie po Medžugorí, vnášajú si ho do života. A kresťanská skúsenosť, ktorú tu získajú, ich

stále privádza k tajomstvu smrti a zmŕtvychvstania. Ani to nie je náhoda, že nad celou oblasťou Medžugoria panuje kríž. Kríževac hľadí dolu na všetko, čo sa deje. Náš život stojí pod znamením kríža, smrti a zmŕtvychvstania, páter Slavko nás ta predišiel. Nesmieme sa báť slabosti a smrti, lebo ak naozaj veríme, práve v tom spočíva vzkriesenie, a či sme konfrontovaní s cirkevnou autoritou alebo s našimi vlastnými hriechmi, to nehrá nijakú úlohu. Boh dodáva silu, a nie cirkevná autorita, ba ani my sami nie, ale ozajstná sila prichádza od Boha, a preto každá smrť, ktorú prijmem v dôvere v Boha, stáva sa zmŕtvychvstaním.

Veľa ľudí na celom svete očakáva každého 25. na posolstvo a potom sa ho nasledujúci mesiac pridrža. Ako ty osobne ako kňaz pozeráš na toto vedenie Matky Božej počas toľkých rokov, ktoré je skutočne v dejinách Cirkvi jedinečné?

Myslím, že netreba byť prorokom, aby sme videli, že naše posledné storočie a nové tisícročie je obdobím alebo periódou útoku na Cirkev, aký v dejinách Cirkvi doposiaľ nikdy neexistoval. Zažívame dnes prejavy ohrozenia Cirkvi na celom svete, či už zvnútra, alebo zvonka, v oblasti učenia Cirkvi alebo politiky, aké – ako som už povedal – tu ešte nikdy neboli.

A ja verím, že v tomto čase Matka cíti, že musí byť prinajmenej tu pri svojich deťoch, ktoré ju prosia o radu, o pomoc, o silu, aby im tú radu, pomoc a silu aj dala.

Mnohé médiá sa systematicky pokúšajú podceňovať význam Cirkvi. My sme však povolaní dať ľuďom do ruky čosi pozitívne. Najmä ľudia, ktorí prichádzajú do Medžugoria a zažívajú tam náboženskú skúsenosť, mali by ju doma ďalej odovzdávať, a tak Cirkvi pomáhať. Čo povieš na dnešný mediálny svet?

Médiá majú za úlohu vychovávať. Ak mám 20 detí, musím 20 detí vychovávať. Ak hovorím k 5000 ľuďom, som zodpovedný za to, čo im poviem. Médiá majú dnes obrovskú možnosť bezprostredne komunikovať s celým svetom, a to je nesmierne výchovná zodpovednosť. Médiá

sa miesto vychovávateľov zväčša stali zvodcami.

To znamená, že máme dnes svetový jav, ktorý je v skutočnosti zvrátenosťou médií. A tie zvodcovské body sú hedonizmus, zábava, reklama a politika, a to sú tie veľké pokušenia a nebezpečenstvá pre všetky kresťanské médiá. Ako sa financujeme? Reklamou! Nemôžem evanjelizáciu financovať reklamou.

Nemôžem sa dotknúť niečieho srdca Božím slovom a bezprostredne na to predávať najnovšie pančuchy. Tým oberám svoje hlásanie o dôstojnosť. A preto je rozpor v najhlbšom vnútri medzi dnešnými médiami, ich prevádzkou, ich spravovaním a kresťanským poslaním.

A je zaujímavé, že medžugorské posolstvá sa dostávajú cez internet takmer do celého sveta, a to bez výdavkov a bez toho, žeby sa opierali o reklamu. Matka Božia našla teda aj v tejto džungli ľudského zlyhávania cestu ako uplatniť svoje posolstvá čisto, bez kompromisov.

Páter Leo, čo by si ešte odporúčal mladým ľuďom a našim čitateľom?

To, čo dnes povedal Karl Wallner o Medžugorí, že máme podľa Medžugoria žiť aj v čase po Medžugorí. Pre tých, čo prichádzajú do Medžugoria po prvýkrát, je začiatkom a potom životom, aby naďalej viedli život z ducha Medžugoria.

